

Pytania prejudycjalne

1. Czy beneficjent pomocy państwa przyznanej niezgodnie z prawem w drodze umowy zamiany, na mocy której uzyskał grunty na obszarze leśnym (prywatna własność państwowa), jest wyłączony z definicji „przedsiębiorstwa”, jeżeli według rocznych sprawozdań finansowych prowadzi działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży towarów i usług na danym rynku, ale zgodnie z motywem 127 decyzji Komisji Europejskiej ⁽¹⁾ ani bezpośrednio ani pośrednio nie prowadzi działalności gospodarczej na gruntach nabytych w wyniku zamiany, ponieważ prawo krajowe przewiduje obiektywny zakaz, który uniemożliwia mu zmianę przeznaczenia gruntu i zabudowanie lub sprzedaż gruntu wydzielonego z zasobu leśnego?
2. Czy art. 107 TFUE należy interpretować i stosować w taki sposób, że w odniesieniu do statusu „przedsiębiorstwa” i przy stosowaniu kryteriów obowiązujących w odniesieniu do „przedsiębiorstwa” projekt inwestycyjny wnioskowany i faktycznie opisany przez beneficjenta pomocy publicznej otrzymanej niezgodnie z prawem, który to projekt ma być zrealizowany na uzyskanym w drodze zamiany państwowym gruncie w obszarze leśnym i służy jako przesłanka wszczęcia kolejnego postępowania w sprawie wydzielenia gruntów uzyskanych w wyniku zabudowy, a także podlega uwzględnieniu w odniesieniu do zgromadzonych danych dotyczących zakończonej pierwszej fazy postępowania administracyjnego w sprawie uprzednich uzgodnień jako okoliczność istotna z prawnego punktu widzenia, mimo że obiektywna niemożność realizacji projektu inwestycyjnego wystąpiła ze względu na nałożone moratorium parlamentarne i wprowadzony w związku z tym przepis ustawowy, który zawiera wyraźny zakaz zmiany przeznaczenia i zabudowy gruntów nabytych od państwa?
3. Czy art. 107 TFUE i art. 16 ust. 3 rozporządzenia Rady (UE) nr 2015/1589 ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że przepisy te stoją na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak § 1a pkt 2 i 4 (przepisy uzupełniające) Zakon za darzhavnata sobstvenost, które dla celów ustalenia wysokości pomocy publicznej otrzymanej w wyniku zamiany gruntów na obszarze leśnym (prywatna własność państwowa) uniemożliwiają stosowanie ceny rynkowej za nieruchomości poprzez określenie czynników rynkowych oraz kryteriów oceny dla kalkulacji prowadzących do odchylenia od rzeczywistej wartości nieruchomości i że takie uregulowanie krajowe jest sprzeczne w tym rozumieniu z zasadą skuteczności?

⁽¹⁾ Decyzja Komisji (UE) 2015/456 z dnia 5 września 2014 r. w sprawie programu pomocy nr SA.26212 (11/C) (ex 11/NN – ex CP 176/A/08) i SA.26217 (11/C) (ex 11/NN – ex CP 176/B/08) wdrożonego przez Republikę Bułgarii w kontekście zamiany gruntów leśnych [notyfikowana jako dokument pod sygnaturą C(2014) 6207].

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione
(Włochy) w dniu 25 maja 2022 r. – Feudi di San Gregorio Aziende Agricole SpA/Agenzia delle
Entrate**

(Sprawa C-341/22)

(2022/C 303/22)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Feudi di San Gregorio Aziende Agricole SpA

Druga strona postępowania: Agenzia delle Entrate

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 9 ust. 1 dyrektywy 2006/112 ⁽¹⁾, można interpretować w ten sposób, że pozbawia on statusu podatnika, a w konsekwencji prawa do odliczenia lub zwrotu zapłaconego VAT podmiot, który dokonuje aktywnych transakcji istotnych dla celów VAT w wymiarze uznanym za nieodpowiedni, ponieważ jest on zbyt niski w stosunku do tego, czego można racjonalnie oczekiwać w odniesieniu do aktywów, jakimi podmiot ten dysponuje przez trzy kolejne lata, zgodnie z kryteriami określonymi w ustawie, oraz który nie jest w stanie wykazać w celu uzasadnienia tej okoliczności istnienia obiektywnych sytuacji stanowiących przeszkodę?

- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: czy art. 167 dyrektywy 2006/112 oraz ogólne zasady neutralności VAT i proporcjonalności ograniczenia prawa do odliczenia VAT sprzeciwiają się uregulowaniu krajowemu, które w drodze art. 30 ust. 4 ustawy nr 724 z 1994 r. odmawia prawa do odliczenia VAT zapłaconego z tytułu nabycia, jego zwrotu lub wykorzystania w kolejnym okresie podatkowym podatnikowi, który przez trzy kolejne okresy podatkowe dokonuje aktywnych transakcji istotnych dla celów VAT w wymiarze uznanym za nieodpowiedni, ponieważ jest on zbyt niski w stosunku do tego, czego można racjonalnie oczekiwać w odniesieniu do aktywów, jakimi podmiot ten dysponuje przez trzy kolejne lata, zgodnie z kryteriami określonymi w ustawie, oraz który nie jest w stanie wykazać w celu uzasadnienia tej okoliczności istnienia obiektywnych sytuacji stanowiących przeszkodę?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie: czy przyjęte w Unii Europejskiej zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań sprzeciwiają się uregulowaniu krajowemu, które w drodze art. 30 ust. 4 ustawy nr 724 z 1994 r. odmawia prawa do odliczenia VAT zapłaconego z tytułu nabycia, jego zwrotu lub wykorzystania w kolejnym okresie podatkowym podatnikowi, który przez trzy kolejne okresy podatkowe dokonuje aktywnych transakcji istotnych dla celów VAT w wymiarze uznanym za nieodpowiedni, ponieważ jest on zbyt niski w stosunku do tego, czego można racjonalnie oczekiwać w odniesieniu do aktywów, jakimi podmiot ten dysponuje przez trzy kolejne lata, zgodnie z kryteriami określonymi w ustawie, oraz który nie jest w stanie wykazać w celu uzasadnienia tej okoliczności istnienia obiektywnych sytuacji stanowiących przeszkodę?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) w dniu
3 czerwca 2022 r. – AHY/The Minister for Justice**

(Sprawa C-359/22)

(2022/C 303/23)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AHY

Strona przeciwna: The Minister for Justice

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo do skutecznego środka zaskarżenia w formie odwołania od „decyzji o przekazaniu” lub wniosku o jej ponowne rozpoznanie, z powodów faktycznych lub prawnych, zgodnie z przepisami art. 27 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 (¹) z dnia 26 czerwca 2013 r. (zwanego dalej „rozporządzeniem Dublin III”), obejmuje prawo do takiego skutecznego środka zaskarżenia od decyzji podjętej przez państwo członkowskie na podstawie art. 17 ust. 1 rozporządzenia Dublin III w związku ze skorzystaniem z przyznanego mu w art. 17 ust. 1 uprawnienia dyskrecjonalnego do rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej wniesionego w tym państwie przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, nawet jeżeli za takie rozpatrzenie nie jest ono odpowiedzialne na podstawie kryteriów ustanowionych w rozporządzeniu Dublin III?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:
- a) czy wynika z tego, że wnioskujące państwo członkowskie nie może wykonać decyzji o przekazaniu do chwili rozstrzygnięcia złożonego przez wnioskodawcę wniosku o skorzystanie z uprawnienia dyskrecjonalnego przyznanego w art. 17 ust. 1 rozporządzenia Dublin III?
- b) czy przepisy art. 27 ust. 3, który zobowiązuje państwa członkowskie do zastosowania w ich krajowych porządkach prawnych jednego z trzech wariantowych modeli skutku zawieszającego na użytek odwołań od decyzji o przekazaniu lub wniosków o ich ponowne rozpoznanie, odnoszą się również do środka zaskarżenia decyzji na podstawie art. 17 ust. 1, w której odmawia się skorzystania z możliwości przejęcia odpowiedzialności za wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej (zwanej dalej „decyzją odmowną na podstawie art. 17”)?